

Verdriet en geluk wisselen elkaar af. In deze rubriek het verhaal achter een familiebericht. Als bekende mensen overlijden, wordt hun leven in een necrologie beschreven. Maar ook onbekenden hebben een leven geleid dat een verhaal vertelt.

Sportschool is opa kwijt

Dick van der Meer (1932-2013)

Honderden mensen be-
wezen aikibudo- en
judo-meester Dick
van der Meer op 14
juni de laatste eer.
Velen van hen verschenen in budopak, zoals de familie had verzocht. Japanse vechtsporten waren immers zijn lust en zijn leven, zo weten de honderden leerlingen die afgelopen decennia les kregen van de Rotterdammer.

Dicks overlijden kwam plotse-
ling, zo vertellen zijn zoon Dick jr., dochter Sandra en schoonzoon Robin verdrietig maar vol goede herinneringen aan hun altijd actieve, goedgehumeurde vader en schoonvader.

Dick stierf aan een hartinfarct. Hij werd net geen 81 jaar. „We kwamen net terug van acht heerlijke dagen in Egypte,” vertelt Sandra. „Pa ging altijd met mij, Robin en onze dochter Sakina op vakantie. Bij binnenkomst in zijn huis, begroette hij nog zijn kat Chica en vervolgens werd hij getroffen door een infarct.”

NAKOMERTJE

Dick had een gelukkige jeugd met een twintig jaar oudere broer en zus. Hij was als nakomertje een beetje verwend en een echte levensgenieter. Een groot deel van zijn leven was hij bezig met aikibudo en judo. Sinds 1978 had hij zijn eigen sportschool die in 2004 werd overgenomen door Dick jr. Tot op het laatst was hij als leraar dagelijks te vinden in de sportschool van zijn zoon 'Budo Ryu Rotterdam', waarvan de oorsprong teruggaat tot de in 1956 opgerichte Judovereniging Kralingen in de voormalige Vrumona limonadefabriek. Dick sr. gaf daar destijds al les, maar maakte in tegenstelling tot zijn zoon daarvan nooit zijn beroep.

„Hij begon zijn loopbaan na de IIs als manasje van alles op het abattoir in Crooswijk,” zegt Dick jr. „Vanuit het slachthuis duwde

Dick van der Meer in zijn vertrouwde tenue. FOTO PRIVÉFOTO

hij vleeskarren naar de Boezemweg waar ze in treinen werden geladen. Later reed hij het vlees naar de slaggers.” Lachend: „Hij was zo sterk als een beer, nam zo een halve koe op zijn schouders.

Toen de slachthuizen werden opgedoekt, kwam hij in dienst bij het Zuiderziekenhuis. Pa was ook sportmasseur en werd assistent van de fysiotherapeut. 'Ik ging van het koude vlees naar het

Oproep

Is er in uw omgeving iemand overleden die niet mag worden vergeten? Wilt u die persoon een eerbetoon geven in deze rubriek? Of wilt u vertellen over uw bruiloft? Stuur ons een e-mail, rd.wiegtotgraf@ad.nl, of bel met de redactie: (010) 4004367.

warme vlees,' zei hij altijd gek-scherend. Hij heeft heel wat revaliderende ouwetjes aan het lopen gekregen. En een tillift had hij nooit nodig. Hij tilde de mensen hup zo uit de rolstoel. Hij had erg veel humor, was dan ook altijd aan het dollen met de mensen.”

STACARAVAN

Dick was een geboren en getogen Rotterdammer, maar verbleef 's zomers altijd in zijn stacaravan in Ouddorp. Hij was ook daar altijd in de weer, op zijn surfplank, in zijn kano en zwemmend in zee. Ook Dick jr., Sandra, Robin en Sakina hebben al decennialang caravans op dezelfde camping.

Dicks echtgenote overleed al op 69-jarige leeftijd. Sandra: „Pa kon de draad daarna maar moeilijk oppakken. Het lesgeven op de sportschool en de omgang met zijn pupillen zorgden ervoor dat hij weer wat lol in het leven kreeg. „De vakanties bleven moeilijk voor hem. Dan was de sportschool immers dicht,” zegt Robin.

Het is leeg zonder Dick sr., beseffen zijn drie kinderen, drie kleinkinderen en schoonzoons. Dick jr.: „Als we in september weer volop draaien met de sportschool zullen we hem nog extra missen. Onze club is net een grote familie. De kinderen hebben eer beetje het gevoel dat ze een opa kwijt zijn.”